

ביצד צולין

אסור • דבלע היתר מאיסור • פילאס גבר • העלוין נולח הלכך חס לתוך זונן אסור שהעלוין ממחמתו לתחתון והרי שניהם חמין ובלעי מהדדי וגוין לתוך חס מותר שהעלוין מלגנו לתחתון ולא בלעי : ושמאל אמר פילאס גבר • הלכך חס לתוך זונן מותר וגוין לתוך חס אסור ואף על גב דהילכתא כרב תורה אור

[כמויות מח:]

באיסורי זהא הילכתא כשמאל דהא תניא תרתי מחמי' כותיה כולקמן : ופדר חרס ומחמס ליה לרובי • דהוי ללי מחמת דבר אחר : אקורי מיקר ליה • ואמאי יטול את מקומו ולא גרסינן בקולף את מקומו אגיא : לפולס דפדר סודרניס • כלולת אחר סביבותיו : פדר סודרניס • לשון סחור סחור (ה) ליה : ואמאי יקמוץ • והכא נמי לא גרס ביטול את מקומו אגיא : [זונן סוף] • דלקורי קא מיקר ליה וקליפה מיהא צביא דלפילו זונן גמור הוא הפסח מאחר שנללה ויבש שאי אפשר ללא עייל ביה סיכת השמן פורתא : וגוין לתוך חס אסור • אלמא תתאה גבר : עד דמיקר ליה • קודס שיטען בלע כל דהו : כבוס • בחומץ : סרי סוף כמבוסל • ואם נכבשו איסור והתר יחד (ג) כולן אסורין : שאין נאכל מחמת מלחו • שהמליחו טעמו עד שמקדיח טעמו מחמת מלחו קלה ואינו ראוי לאוכלו אלא אם כן היה מדיחו והאי אין נאכל לכו לגמרי קאמר שאין שום אדם יכול לאכול אלא כיון שהתקלקל טעמו אינו נאכל מחמת מלחו קרי ליה ואסור : כמכא • כותח ואית ביה נסיוני דחלבא : מפשרוני • מקוס : ולא אמרן • דללי בקליפה סגי ליה אלא דליית ליה פילי פילי קרבניס : ואי מיסבל • צר גזולא בתבלי אסור דתבלי מרכיז ליה ומייני ובלעי לכותחא וצר גזולא זונן הוא כדמפרס :

הגהות
הב"ח
(ה) רש"י ד"ה
לפולס וכו'
סחור סחור
ואמאי מ"ה
לקורי קא
מיקר ליה
ואמאי יקמוץ :
(ג) ד"ה הכי
הוא וכו' כולו
אסור ס"ד

פרק שביעי פסחים

תנן כטף מרוטבו על החרס ט' • מרישא דקתני געג צחרטו של תנן יקלף את מקומו ליה לאקסויי אפי' למאי דס"ד צחרס טוין דכ"ע מודו דתתאה בלע כדי קליפה וה"ל לאחר שהחס מעט משל צפסח כדי קליפה אי נמי כיון דקתני געג אין להוכיח חס געג מלמעלה או מלמטה אבל הכא דקתני כטף משמע למטה אי נמי חרסו של תנן ודאי חס הוא אבל סיפא דקתני על החרס קס"ד צחרס טוין ולא נהירא דמדנקט חרס משמע דצחרס תנן מיירי :

בשלמא למאן דלמור עילאה גבר להאי יטול את מקומו • וא"ת למאן דלמור עילאה גבר למה הפסח אינו נאחר מחמת השפור ויהיה לריך ליטול את מקומו סביב השפור ואומר ר"י דלחן שפור של עץ קולט חוס כל כך כמו חרס וסולת אי נמי מצפניס אינו רותח כצחוף ברוב ספרים וצפנירש ר"ח גרס ופי דהר רותב אפסח מיטוי פסח מחמת חמימות החרס טו' וקשה דתיפוק ליה שרובץ איסור כבלע צפסח ונראה להא דקאמר ומיטוי פסח ארוטב קאי מדקאמר מחמת חרס דאי אפסח קאי הוה ליה למימר מחמת רותב :

אלא למי"ד תתאה גבר ואקורי מיקר ליה • ה"ג בכל הספרים וצפ"ח ביטול את מקומו סגי ורש"י מחקו משום דקשיא ליה כיון דלקורי מיקר מה איסורא יש ברובץ ותוקן לומר כגון הסולת יש צבורה אחרת ואסור להן לרובץ לפי שאינו מניו ולר"ת נראה דגרס ליה שפיר דע"כ מיירי כגון שהרוטב לא יללה כל זורכו והו"ל אכרניס דבגללה על זורכו לא הוה חו מפסיל משום ללי מחמת דבר אחר וללאו ואחר כך ציטלו דאסור היינו דוקא במים משום ריבוי' דובשל מכל מקום כדלמך בסוף כל שעה (לעיל דף מה') אבל צדבר אחר לא ודע דכתיב הוא דבצ"א היה אסור לתחוף בסכין פסח צעוד שהוא חס דמתמס ליה לסכין ומחמס לדידיה והוה ליה ללי מחמת דבר אחר אלא בגללה כל זורכו לא מיפסיל משום הכי וא"ת מי"מ למה נאסור הסולת משום זה יאפו אורו ויללה נמי הרובץ וי"ל דאז ללי מחמת דבר אחר שהרי על ידי חמימות הסולת הוא נללה ומי"ה לפי זה לא הוה לריך לעיל לאסוקי והדר כולת ומרתח ליה לרובץ דמה לריך לאסוקי איסור ברובץ משום ללי מחמת דבר אחר כיון דאית ביה איסור נא ואור"ת דתיחא ליה לאסוקי כל איסור שיכול לומר אבל לעיל גבי כטף מרוטבו על החרס לא גרס בקולף את מקומו סגי שהרי יכול לללוטו עם הרובץ וצפי' ר"ח ליתיה :

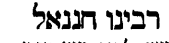
משום הכי סגי ליה בקליפה • ואפי' למאן דלמור עילאה גבר : כעני קליפה צדבר שיכול לעשות קליפה דצדבר דלא שייך קליפה כמו צחלב מותר מדלח קתני איסורא גבי חלב דקתני קליפה גבי צצר וריב"ח חולק בזה ומלריך ששים כדי קליפה :

עין משפט נר מצוה

כא א ב מיי' מט' מה' מ"ה הלכה זו סנה לאוין קמח טו"ד ירד סימן א' סעיף ד' וסימן קס סעיף ג :

כב ג ד מיי' שס הלכה יט סנה שס עור סעיף ה :

כג ה מיי' שס הלכה יט סנה שס עור סעיף ו :

רבינו הגנאל

הכל לתוך צונן דברי זונן לתוך חס לתוך צונן וצונן לתוך חס רב אבר ע"ל א ת נבר ושמואל אמר תתאה גבר • תנן נטף מרוטבו על החרס ותור יטול את מקומו קס"ד בחרס צוננת בשלמא לרב דאמר עילאה גבר כיון דרובץ ב חס הוא צבירניא דנטף על החרס ו הוה צונן ארחתיה חרס ונעשו חס וחס וחדר חוס אחרים ליה רובץ וכו' הדר רובץ אבשרא דפסח אשתכח דפסח קא מפוי מחמת חמימה דהרס והו"ל צלי פסחת דבר אחר וררמנא אמר צלי איש ולא צלי פסחת דבר אחר אלא לשמואל דאמר תתאי גבר כיון דהרס צונן הוא אקריה דהרס צונן לרובץ אמאי תנינן יטול את מקומו ומשיני בחרס רותחת הוא סתני' והא חס לתוך חס : תנן נטף מרוטבו על הסולת יקמוץ את מקומו קס"ד בסולת צוננת וכו' עד לשמואל ביטול את מקומו מני אמאי יקמוץ ושני ר' ירמיה בסולת רותחת : ת"ש סתני' כנו לפסח בשמן של הרותח אם הבורר כהנים יאכלו אם הבורר ישראל אם חס הבורר ישראל וכו' הוה אקורי קא מיקר ליה לפסח ובקליפה מני אלא לשמואל כיון דפסח חס ונעשו חס ביה דלרברי הכל אסור אמאי תני יקלף את הריחוק דהיי מיכא דמשהו עבדי וכוין שהוא מועט אינו נבלע אלא כהיחץ כבד : תנניא כותיה דשמואל בשל רותח שגבל לתוך חלב רותח וכן צונן לתוך חס אמר חס לתוך צונן קליף צונן לתוך צונן מדיח והא דתני צונן לתוך שנו וצונן לתוך צונן לא אמר אמאי שאינו מלוח אבל מליח אסור דאמר שמואל מליח חרי והא כרותח כבוש חרי והא כמבשול והני מילי דאמר שמואל מליח חרי הוא כרותח מליח שאינו נאכל מחמת מלחו כלומר הוא מלוח הריבה אבל אם נאכל מחמת מלחו [לא] וק"ל כשמואל דתניא כותיה ורב דתנא רבא דהוא בתרא מרש"י טעמיה ש"ס דהילכתא כותיה

ורב דתנא עבר כשמואל ושרא לבר יתה דנפל בכמכא דהוא כרותח ואית ביה נסיוני דחלבא והני מילי בר יונה נא אבל צלי בעי קליפה ואי אית ביה פילי פי' פלחי כמין נומח בלע ואתא ואי לית ביה פילי

[תוספתא
מולין פ"ח]

מולין ז':
קאי' קיב' קיג'

שם קיב'
מ"ה רבה
מפרשינא

ורב דתנא עבר כשמואל ושרא לבר יתה דנפל בכמכא דהוא כרותח ואית ביה נסיוני דחלבא והני מילי בר יונה נא אבל צלי בעי קליפה ואי אית ביה פילי פי' פלחי כמין נומח בלע ואתא ואי לית ביה פילי

